

DOMÁCÍ BOHOSLUŽBY NEDĚLE 10. května 2020 Čáslav

POZDRAVENÍ

Milé děti, milé sestry a milí bratři. Přeji vám dobré nedělní ráno a přeji vám všem požehnané prožití dnešních domácích (nebo možná i venkovních) bohoslužeb. Dnes je pátá velikonoční neděle, která se jmenuje CANTATE, to znamená „ZPÍVEJTE“. Už devátou neděli jsou dveře našeho kostela zavřené a příští neděli se konečně otevřou a budeme moci zpívat společně!

Latinským slovem „Cantate“ začíná žalm 98:

„Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.
Ať se moře s tím, co je v něm, rozburácí,
svět i ti, kdo na něm sídlí, dlaněmi necht' zatleskají řeky,
s nimi ať plesají hory vstříc Hospodinu, že přichází“ (Žalm 98, 1 a 7-9a)

PÍSEŇ Evangelický zpěvník 98 Zpívejte Pánu nové písně

1. Zpívejte Pánu nové písně, vždyť divné věci učinil, svou pravici nás vyňal z tísně, svým svatým ramenem nás kryl. Pán v nekonečné laskavosti své spásy známost zjevuje a ve své věčné spravednosti všem národům se zjevuje.
2. Pán na svou milost pamatuje, nám kdysi hojně slíbenou, a pravdu svou vždy naplňuje, tu Izraeli zjevenou. Hle, jak náš Bůh nás věrně řídí svým slovem času každého, tak všechny kraje světa vidí spasení Boha našeho.
3. Kdo bydlíte na zemi celé, hlas Pánu ke cti vydejte, a přineste mu díky vřelé i žalmy jemu zpívejte. Nuž slavte Pána v plesu stálém cítarou, harfou, troubami, před Hospodinem, slavným Králem, hlas vydávejte s chválami.
4. Zvuč, moře i se všemi tvory, a lidé země zpívejte. Též i vy prozpěvujte, hory, a všechny řeky plesejte. Před Pánem zvučte, neboť přijde, by soudil svět v spravednosti, svou pravdu zemi zjevit vyjde a lidem soudy v svatosti.

HUDEBNÍ DOPROVOD:

http://vychodomoravsky-seniorat.evangnet.cz/old/audio/by/title/zp_vejte_p_nu_nov_p_sn

MODLITBA

V Duchu a v pravdě se modleme

Pane, přišli jsme dnes před tvou tvář a chceme ti zpívat novou píseň. Píseň o tom, co jsme zažili, co jsme viděli, co jsme našli a co jsme ztratili. Píseň o tom, co nás zbolelo, co nás potěšilo, co nás vylekalo. Pane, slyš naší píseň, slyš naše modlitby.

Přicházej k nám ve své síle a slávě a dej nám ducha odvahy.

Přicházej k nám ve své slabosti a ponížení a dej nám ducha pokory.

Přicházej k nám ve svém svatém Duchu a posílej nás na cestu smíření, odpuštění, na cestu služby a milosrdenství. Amen.

BIBLICKÉ ČTENÍ Společně čtème evangelium dnešní neděle podle Lukáše - 5. kapitola verše 1 – 11

1 Jednou se na něj lidé tlačili, aby slyšeli Boží slovo, a on stál u břehu jezera Genezaretského;² tu uviděl, že u břehu jsou dvě lodi. Rybáři z nich vystoupili a vypírali sítě.³ Vstoupil do jedné z lodí, která patřila Šimonovi, a požádal ho, aby odrazil kousek od břehu. Posadil se a z lodi učil zástupy.

⁴ Když přestal mluvit, řekl Šimonovi: "Zajed' na hlubinu a spust'te sítě k lovu!"⁵ Šimon mu odpověděl: "Mistře, namáhali jsme se celou noc a nic jsme nechytily. Ale na tvé slovo spustím sítě."

⁶ Když to učinili, zahrnuli veliké množství ryb, až se jim sítě trhaly.

⁷ Dali znamení svým společníkům na druhé lodi, aby jim přišli na pomoc. Oni přijeli a naplnili rybami obě lodi, že se až potápěly.

⁸ Když to Šimon Petr uviděl, padl Ježíšovi k nohám a řekl: "Odejdi ode mne, Pane, vždyť já jsem člověk hříšný."

⁹ Neboť jeho i všechny, kteří s ním byli, pojal úžas nad tím lovem ryb;

¹⁰ stejně i Jakuba a Jana, syny Zebedeovy, kteří byli Šimonovými druhy. Ježíš řekl Šimonovi: "Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi."

¹¹ Přirazili s lod'mi k zemi, všechno tam nechali a šli za ním.

PÍSEŇ Evangelický zpěvník 176 Někdo mě vede za ruku

1. Někdo mě vede za ruku, když bojím se jít tmou. To je ten, který o mně ví, který je na mně laskavý, je stále nade mnou.
2. Někdo mi dává denní chléb, že nemusím mít hlad. To je ten, který o mně ví, který je na mně laskavý a chce mi pomáhat.
3. Někdo mi dává sílu též, když už jsem unaven. To je ten, který o mně ví, který je na mně laskavý, ať je noc nebo den.
4. Někdo mě vede za ruku, proto se nechci bát. To je ten, který o mně ví, můj dobrý Pán Bůh laskavý, který mě má tak rád.

HUDEBNÍ DOPROVOD:

<https://soundcloud.com/user-41012488/04-n-kdo-m-vede-za-ruku?in=user-41012488/sets/hudba-pro-deti-nez-pujdeme-spat>

VYZNÁNÍ VÍRY S DĚTMI

Věřím v Boha Otce, který nás stvořil, věřím v jeho Syna, který nás zachránil, věřím v Ducha svatého, který nás proměňuje. Amen.

SLOVO DĚTEM

<https://katecheze.evangnet.cz/katechetické-přípravy/vstoupil-na-nebesa-sedi-po-pravici-boha-otce-vsemohoucího>

Děti, dnes budeme mluvit o pozdravech, které říkáme, když odcházíme. Jaké znáte pozdrav na rozloučenou? Trocha etymologie, resp. o významech slov: Co vyjadřuje pozdrav „na shledanou“? Uvědomujeme si, když tento pozdrav vyslovujeme, že věříme, doufáme v další setkání? Můžeme se společně zamyslet i nad etymologií dalších pozdravů (které asi nepoužíváme tak často): na viděnou; na slyšenou; sbohem; s Pánem Bohem; ahoj – ad honorem Jesu (ku cti Ježíše) pozdrav – od slova zdravit – přát zdraví (21. 11. - světový den pozdravů) Dnes si v nedělce budeme povídat, jak se loučil před odchodem Ježíš a co se o tom říká ve Vyznání víry.

Už jste se museli s někým navždycky rozloučit? Třeba s nějakým kamarádem, který odjel do ciziny nebo se odstěhoval někam hodně daleko? Bylo vám smutno? Nechal vám něco na památku nebo nějaký vzkaz či dáreček? Nebo máte nějakou společnou fotku? A zůstali jste spolu nějak ve spojení?

To se v životě stává, že některé kamarády ztrácíme, protože se odstěhují daleko — do jiného města, do jiné země. Je to těžké se rozloučit, zvláště když jsme společně zažili spoustu legrace a dobře si rozumíme. Býváme smutní, ale něco nám může pomoci, abychom nebyli tak moc smutní. Víte, co to je?

Když nám ten kamarád nebo kamarádka nechá něco na památku. Když máme jistotu, že si budeme moci občas zavolat nebo napsat dopis nebo naše maminka si zavolá s jeho maminkou a pak nám řekne, co je nového. Zkrátka když neztratíme spojení. Když máme naději, že se zase někdy někde potkáme.

Ježíš měl taky kamarády, své učedníky. Měli ho moc rádi. Zažili s ním spoustu věcí. Asi to nebyla vždycky legrace, ale bylo jim s Ježíšem dobře. A víte proč? Ježíš je měl rád. Měl je rád, i když občas zlobili a dělali hlouposti, něco slíbili a pak to nedodrželi. Stejně jako vás mají rádi vaši rodiče, i když občas zlobíte a neposlušujete. Ježíš a učedníci k sobě byli připoutaní.

(Vyndejte kousek lana a udělejte z něho kolečko — jako pouto.)

Učedníci byli moc smutní, když Ježíš umřel na kříži. Chyběl jim v jejich kruhu. Pak se ale stalo něco zvláštního, co nikdo nečekal. O tom jsme si povídali minule. Ježíš byl vzkříšen, vstal z mrtvých a zase se s nimi setkával, zase byl uprostřed nich. O to pouto nepřišli. Sice to bylo trochu jiné setkání než dřív, ale učedníkům s Ježíšem bylo dobře. Ježíš jim vyprávěl příběhy, vysvětloval jim, co se vlastně stalo a co mají teď dělat.

Naposledy s ním byli na hoře. Ježíš jim ještě něco povídal a pak ho už neviděli. Byl tam jen oblak. Dívali se vzhůru a říkali si: Co bude dál? To už Ježíše nikdy nevidíme? Budeme zase sami?

Vtom si Petr vzpomněl, co jim Ježíš říkal taky jednou na hoře: Nebojte se, já s vámi budu pořád, i když mě nevidíte. Zůstaneme ve spojení. Budu u svého Otce. Nemusíte se bát. Tam na vás budu čekat. Tam pro vás chystám zaslíbenou hostinu.

Je to jako když jdete do školky. Maminka s tatínkem tam s vámi nejsou, ale myslí na vás, mají vás rádi, těší se na vás. Možná maminka taky doma chystá hostinu a až se vrátíte ze školky a tatínek z práce, budete se společně radovat.

Učedníci šli pomalu z hory dolů do města. Moc nemluvili. Bylo jim smutno. Když přišli domů, začali se společně modlit: „Pane Bože, je nám smutno. Pomož nám. Pane Ježíši, my se bojíme, když tu s námi nejsi. Prosíme, pomoz nám.“

A pak — jako by je někdo vzal za ruku, objal, položil ruku na rameno. To pouto s Ježíšem je tu dál. Nějak se postupně přestávali bát, už nebyli tak smutní, trochu se i usmívali.

Petr tiše zašeptal Janovi, který seděl vedle něj: „Já myslím, že Ježíš není daleko. Skoro jako by byl tady s námi.“

A Jan se na něj udiveně podíval: Vidiš, mně to taky tak připadá.“

Učedníci zůstali spolu, modlili se, vzpomínali na Ježíše a čekali, co se bude dít dál. Co pro ně Pán Bůh připravil.

My se, děti, taky teď společně pomodlíme jako učedníci. Modlitba je naše spojení s Ježíšem, který vstoupil na nebesa a sedí po pravici Boha, našeho Otce.

Pane Ježíš Kriste, děkujeme, že jsi s námi, i když tě nevidíme. Děkujeme ti, že můžeme cítit tvou lásku. Děkujeme ti, že jsme k tobě připoutáni a ty nás pevně držíš a nepustíš. Děkujeme ti také, že jsme láskou připoutáni k sobě navzájem, s našimi rodiči, sourozenci, prarodiči, kamarády. Amen

BIBLICKÉ ČTENÍ Společně čtíme evangelium dnešní neděle podle Jana - 21. kapitola verše 1 - 14

1 Potom se Ježíš opět zjevil učedníkům u jezera Tiberiadského.

2 Stalo se to takto: Byli spolu Šimon Petr, Tomáš, jinak Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z jeho učedníků.

3 Šimon Petr jim řekl: "Jdu lovit ryby." Odpověděli mu: "I my půjdeme s tebou." Šli a vstoupili na loď. Té noci však nic neulovili.

4 Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu, ale učedníci nevěděli, že je to on.

5 Ježíš jim řekl: "Nemáte něco k jídlu?" Odpověděli: "Nemáme."

6 Řekl jim: "Hod'te síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete." Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb.

7 Onen učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: "To je Pán!" Jakmile Šimon Petr uslyšel, že je to Pán, přehodil si plášť - byl totiž svlečen - a brodil se k němu vodou. ⁸ Ostatní učedníci přijeli na lodi - nebyli daleko od břehu, jen asi dvě stě loket - a táhli za sebou síť s rybami.

⁹ Když vstoupili na břeh, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb.

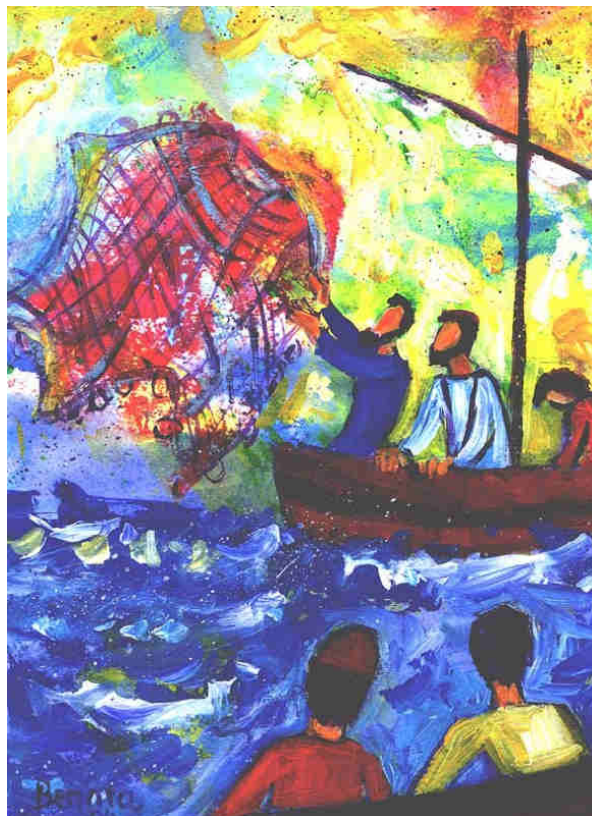
¹⁰ Ježíš jim řekl: "Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!"

¹¹ Šimon Petr šel a vytáhl na břeh síť plnou velkých ryb, bylo jich sto padesát tři; a ač jich bylo tolik, síť se neprotrhla.

¹² Ježíš jim řekl: "Pojd'te jíst!" A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: "Kdo jsi?" Věděli, že je to Pán.

¹³ Ježíš šel, vzal chléb a dával jim; stejně i rybu.

¹⁴ To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení.

ZAMYŠLENÍ

Dnes večer je Tiberiadské jezero klidné. Nikde ani vlnka. Sluneční paprsky se zrcadlí na hladině, ale červánky na obloze oznamují, že už za chvíli slunce zapadne a krajinu pohltí soumrak. Vzduch je ještě teplý. Ale ani to nebude dlouho trvat. Až slunce pomalu zapadne, nad jezerem se objeví cáry mlhy a vzduch se ochladí. Na obloze se objeví první hvězda a svět se pomalu uloží k spánku. Procházím se po břehu a nechávám v sobě doznívat všechny ty zvláštní události posledních týdnů. Tolik se toho v mém životě semlelo. Snažím se tomu porozumět.

U jezera sedí skupinka mužů. Sedí tiše a hledí do dálky. Jakoby někoho čekali. Jakoby někoho vyhlíželi. Ale slunce už zapadá a nikdo nepřichází. Sedm mužů sedí u jezera a o něčem si tiše vyprávějí. Najednou se jeden z nich prudce zvedne. Jakoby už nemohl vydržet tíhu ticha a stmívání, tíhu nenaplněného očekávání. Udělá rozhodný krok. Směrem k opuštěné loďce u břehu. Ostatní se za ním tázavě dívají a on jim na vysvětlenou odpoví: „Jdu lovit ryby.“ A najednou toho muže poznávám. Vždyť to je přece Petr. Jeden z Ježíšových učedníků. Bývalý rybář. Prudký a ukvapený Petr, který je do všeho hrrrr a pak najednou prrrr. Petr jde lovit ryby. To je teda zajímavé, že by se zase vrátil ke své práci, ke svým sítím, ke svým rybám? Po tom všem, co zažil s Ježíšem? Vždyť to by byl krok zpátky, krok do známa, krok zapření a zrady všeho, co Ježíš mezi námi začal. Mám chuť se rozběhnout a zastavit ho.

Říct mu: „Petře, ty jsi přece skála a Ježíš ti slíbil, že na tobě postaví svou církev. Tak kam jdeš? To se chceš zase vrátit do starých kolejí a dělat jako že se nic nestalo? To chceš místo lidí lovit zase ryby?“ Ale něco mě v tu chvíli zastavilo. Snad strach, že se mi vysměje. Snad strach, že to nepochopí. Snad strach, že bych mu v jeho smutku ublížila. Nevím, co to bylo, co mě to přikovalo na místě. Možná sám Ježíš byl se mnou.

A v tom vidím, že i ostatní muži se zvedají a pomalu kráčí směrem k Petrovi. Volají na něho: „Hej, počkej na nás. My půjdeme s tebou. Co tady? Je to marné.“ A najednou je všechny poznávám. Je tam Tomáš, zvaný Didymos, Natanael z Kány Galilejské, synové Zebedeovi a ještě dva z Ježíšových učedníků, které neznám jménem. Všichni svorně nasedají do lodě a vydávají se na noční rybolov. Dívám se za nimi a vzpomínám na jiný rybolov.

To už je dávno. Bylo to v době, kdy Ježíš začínal vyprávět lidem o Božím království. Nejprve kázal ve svém rodném městě Nazaretu, pak v Kafarnaum a nakonec přišel právě sem, k Tiberiadskému jezeru. Bylo teprve ráno, ale kolem něho se už tlačilo plno lidí. Byli jak diví. Chtěli slyšet Boží slovo. Byli duchovně vyhládlí. Potřebovali slyšet slovo, které má váhu, které dává životu smysl. Proto přišli za Ježíšem.

Na břehu jezera bylo také pár rybářů, kteří se zrovna vrátili z neúspěšného nočního rybolovu. Byli unavení. Nejraději by se natáhli a trochu se prospali, ale museli ještě vyprat síť.

Ti rybáři to byli bratři Zebedeovi a Šimon Petr. Ježíš vstoupil do jejich lodi a začal učit zástupy. Ježíš nakonec vstoupil i do jejich skleslosti a unavenosti a poradil jim, kam mají hodit síť. Ježíš vstoupil do jejich života. Vstoupil do jejich vztahů, do jejich rozhodování, do jejich myšlenek.

Tehdy Petr uvěřil Ježíšovu slovu a všechno dobře dopadlo. Pamatuju si úplně živě, jak mu Ježíš řekl: „Neboj se, od této chvíle budeš lovit lidi.“ Tehdy Jakub, Jan i Petr všeho nechali a šli za ním.

Už asi chápete, proč se tak divím při pohledu na ty muže, jak znovu vstupují do svých loďek, jak se vrací k tomu, co opustili, jak se spoléhají znovu sami na sebe. Oni se chovají jako by nebylo ukřižování, jako by nebylo vzkříšení.

I tuto noc byl jejich rybolov neúspěšný. Nic nechytli. Jako tehdy. Nic nechytli, protože Ježíše nepozvali do své loďky. Nechali ho viset na kříži. Nechali ho v minulosti. Nechali ho samotného. Ale on Vzkříšený Pán nezůstal ani na kříži ani v hrobě. Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu. Byl s nimi. Čekal na ně. Ale učedníci nevěděli, že je to on.

Ježíš jim z břehu řekl: „Děti, nemáte něco k jídlu?“ A oni mu popravdě odpověděli: „Nemáme.“ Řekl jim jako tenkrát: „Hod'te síť na pravou stranu lodi, tam ryby najdete.“ A opravdu. Hodili síť a nemohli ji ani utáhnout pro množství ryb.

A v tom jeden z nich. Byl to ten učedník, kterého Ježíš miloval, řekl Petrovi: „To je Pán! To je ten ukřižovaný a vzkříšený Ježíš, na kterého jsme čekali a teď jsme se ho dočkali.“

A najednou vidím těch sedm mužů na lodičce, Ježíše na břehu a zase ten prudký pohyb. Zase ten Petr rozhýbal hladinu vod. Vstal, hodil na sebe plášť – nic na sobě totiž neměl a vyskočil z lodičky. Hnal se k Ježíšovi. Ostatní učedníci přijeli na lodi, nebylo to daleko od břehu. Táhl za sebou síť s rybami.

Když vstoupili na břeh, odkud jim Ježíš mával a žehnal a radil, spatřili ohniště a na něm rybu a chléb. Taková snídaně Páně.

Ježíš jim řekl: „Přineste několik ryb z toho, co jste nalovili!“ A zase ten Petr udělal prudký pohyb. Vrhł se k sítím a vytáhl je na břeh. Síť byla plná ryb. Bylo jich 153. A to je důležité číslo. To je počet tehdy existujících druhů ryb. To je znamení, že církev, která vznikne, bude pořádně pestrobarevná. V církevní síti budou ryby bílé, žluté, červené, modré i černé. Pruhované, puntíkové i tečkované. A síť se neprotrhne. Církevní síť tu různost unese.

Ježíš jim řekl: „Pojďte jíst!“ To už říkal mockrát. Vy jste neměli nic k jídlu a já jsem vás nasýtil. Pojďte jíst.

A nikdo z učedníků se ho neodvážil zeptat: „Kdo jsi?“ Věděli, že je to Pán.

Ježíš šel, vzal chléb a dával jim, stejně i rybu.

Ježíš s nimi posnídal na břehu jezera. Nasýtil je a ujistil, že se nemusí vracet k lovení ryb, protože on žije. Znovu je povolal k lovení lidí.

Byla jsem vděčná, že jsem počkala, že jsem nebyla hrrrr, že jsem za Petrem neběžela a nevyčítala mu jeho únik. Všechno má svůj čas. Když začalo svítat, stál Ježíš na břehu a znovu povolal své učedníky. A já byla zdálky při tom. I já cítím jeho povolání. Stačí přiznat, že mám prázdné ruce, že tuto noc jsem nic neulovila a nechat se nasýtit a pozvat do Ježíšovy blízkosti. Stojí to za to!

To se již potřetí zjevil učedníkům po svém vzkříšení...

MODLITBA PO KÁZÁNÍ

Pane Ježíši, děkujeme Ti, že vstupuješ do naší lodi, že radíš, kam hodit síť, že jsi chlebem života, nabízíš nám cestu a svůj pokoj. Amen.

PÍSEŇ Evangelický zpěvník Dodatek 635 Tvá Pane láska

1. Tvá, Pane, láska nám sílu dává, je jako číše vody studené. Má sílu těšit smutnou duši a zvednout tělo zemdlené.

2. Tvá milost, Pane, je nekonečná, své odpuštění nám všem dáváš zas! Tvým darem je i milý úsměv těch, kteří žijí vedle nás.

3. Ve víře dáváš nám poznat, Pane, že nejsme sami - s námi přebýváš, Svým pokojem a požeňáním bohatým činíš život náš.

4. Tvé svaté slovo nás moudře vede a učí cestě, po níž třeba jít. Jen odvahu mít spolehnout se a podle tvého slova žít.

5. Co jen je člověk, čím zasloužil si, že, Pane, ty jsi na něj pamětliv? Pochopit nelze, snad jen žasnout! Dík budu vzdávat, co jsem živ.

Jan Balcar

HUDEBNÍ DOPROVOD: <https://soundcloud.com/user-41012488/14-tva-pane-laska?in=user-41012488/sets/hudba-pro-deti-nez-pujdem- spat>

PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

Pane Ježíši Kriste, ty stojíš na břehu a zveš každého k sobě, do své blízkosti. Po dlouhé neúspěšné noci nám nabízíš snídani. U tebe můžeme složit svá břemena, své starosti, své prosby a tak to nyní činíme:

Prosíme tě, abys byl s námi na našich cestách, abys vstupoval do našich lodí a radil nám, kam hodit síť, kam napřít síly, kam plout.

VOLÁME K TOBĚ: PANE SMILUJ SE.

Prosíme tě za ty, kdo hladoví duchovně, abys je nasýtil. Prosíme tě za ty, kdo hladoví fyzicky, abys utišil jejich hlad a nás učil se o jídlo dělit a umět pomoci, kde je třeba.

VOLÁME K TOBĚ: PANE SMILUJ SE.

Prosíme tě za ty, kdo měli špatnou noc, kdo se nevyspali, kdo v noci trpěli bolestmi, samotou, zimou, hladem, strachem, nálety, živelnými pohromami. Prosíme za ty, kdo v noci pracovali, kdo pečovali o nemocné, kdo probděli s umírajícími, kdo v noci porodili.

VOLÁME K TOBĚ: PANE SMILUJ SE.

Prosíme tě za naše rodiny, za naše vztahy, za naše blízké. Prosíme tě za náš sbor, myslíme zvláště na ty, kdo jsou nemocní, kdo nesou nějaké těžké břímě, kdo mají pochybnosti, kdo se už těší na společné setkávání. Prosíme, abychom v našem společenství hledali společně Boží království a svědčili o Kristově vzkříšení.

VOLÁME K TOBĚ: PANE SMILUJ SE.

Nyní ti předkládáme každý sám za sebe své tiché prosby.

VOLÁME K TOBĚ: PANE SMILUJ SE.

Vyslyš nás, když k tobě společně a nahlas voláme:

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky, amen

PÍSEŇ Evangelický zpěvník 472 A Vezmi Pane život můj

1. Vezmi, Pane, život můj, k své jej službě zasvěcuj; moje dny, můj každý dech slávu svou vždy hlásat nech.
2. Vezmi ruce, uč mne sám, co a jak kdy konat mám; vezmi také nohy mé, ať jsou hbity v službě tvé.
3. Vezmi hlas ať velebí tebe, Boha na nebi; vezmi rty bych hlásal všem, u tebe jak šťasten jsem.
4. Vezmi zlato, jmění mé v oběť lásky upřímné; vezmi mé i schopnosti, svou je řid' vždy moudrostí!
5. Vezmi chtění mé a zaň vždy jen tvá se vůle staň; vezmi srdce, ustavuj v něm si trůn, ó Králi můj.
6. Vezmi lásky mé si květ, vezmi, co je tvého, zpět; vezmi tělo, duši sám, kéž ti všechno cele dám!

HUDEBNÍ DOPROVOD: http://vychodomoravsky-seniorat.evangnet.cz/old/audio/by/title/vezmi_pane_ivot_m_j

POSLÁNÍ

Přijmeme poslání – slova na cestu, jak nám je napsal apoštol Pavel v listu Římanům:

„Milujte se navzájem bratrskou láskou, v úctě dávejte přednost jeden druhému. V horlivosti neochabujte, buďte vroucího ducha, služte Pánu. Z naděje se radujte, v soužení buďte trpěliví, v modlitbách vytrvalí. Sdílejte se s bratřími v jejich nouzi, ochotně poskytněte pohostinství. Svolávejte dobro na ty, kteří vás pronásledují, dobro a ne zlo. Radujte se s radujícími, plačte s plačícími. Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespolehejte na svou vlastní chytrost.“ (Ř 12, 6-16)

POŽEHNÁNÍ

Zvěstuji vám požehnání od Pána Boha:

Pokoj všem, kdo ho potřebují.

Pokoj všem, kdo se radují.

Pokoj všem, kdo se trápí.

Pokoj všem, kdo se modlí.

Pokoj všem, kdo zpívají.

Pokoj Boha Stvořitele, pokoj Boha Vykupitele

a pokoj Boha Obnovitele budiž se všemi námi. Amen.

PÍSEŇ Evangelický zpěvník Dodatek 697 MOC PŘEDIVNÁ

V pátek 8. května jsme si připomněli 75. výročí konce 2. světové války, a proto dnešní domácí bohoslužby zakončíme písní německého teologa Dietricha Bonhoeffera "Moc předivná."

Autor písně, německý evangelický teolog, etik a bojovník proti nacismu Dietrich Bonhoeffer byl na přímý rozkaz Adolfa Hitlera popraven jako jeden z posledních odpůrců režimu 9. dubna 1945 v koncentračním táboře Flossenbürg.

Text písně napsal ve vězení, krátce před svou popravou. Do češtiny jej přeložili Dagmar Pokorná a Petr Pokorný. Hudbou jej následně doplnil Miloš Rejchrt. Skladbu vám nabízíme ve výjimečné interpretaci vikáře Českobratrské církve evangelické Jordana Tomeše na webových stránkách naší církve:

<https://www.e-cirkev.cz/clanek/6651-Moc-predivna/index.htm>

1. Moc předivná nás tiše obestírá, a proto čekám příští uklidněn.
Bůh je dnes s námi, svědčí naše víra, a bude s námi každý nový den.
2. Ta divná dobrá moc svou sílu dá mi a věrně povede můj každý krok.
Jí obklopen i dnes chci zůstat s vámi a s vámi prožít tento nový rok.
3. Mé staré srdce ještě prudce buší a těžce nese zlobu těchto chvil;
ach, Pane, podej vyplašené duši svou spásu, již jsi pro ni připravil.
4. Máš-li však pro nás hořký kalich strastí, jež trpce přetékají přes kraje,
my přijmeme jej, nechceme se trásti, vždyť s námi vždy tvá dobrá ruka je.
5. A kdybys dopřál, Bože milostivý, na světě radost v jasu slunečním,
pak prožitého dobře pamětlivi svůj život celý dáme službám tvým.
6. Své tiché světlo, jež se jasné skvěje nech teple prozařovat naši noc.
A dej, ať smíme spatřit obličej Svých milých, které provází tvá moc.
7. Když po vichřici soumrak plyne tiše, rád chorálu bych lidstva naslouchal
a za zdmi slyšel nést se výš a výše tvých věrných dětí vděčnou píseň chval.

OHLÁŠKY

Bohoslužby pro vás tuto neděli připravila farářka Drahomíra Dušková Havlíčková. Děkujeme!

PŘÍŠTÍ NEDĚLI 17. KVĚTNA V 9 HODIN BUDEME OPĚT SPOLEČNĚ SLAVIT BOHOSLUŽBY V NAŠEM ČÁSLAVSKÉM KOSTEL za stanovených podmínek.

Prosíme, abyste při vstupu do kostela použili připravenou desinfekci rukou. Je třeba mít roušky (vyjma okamžiku přijímání večeře Páně) a dodržovat rozestupy, vyjma členů domácnosti. Prosíme, po dobu zvláštních hygienických opatření si noste do kostela svůj vlastní zpěvník, pokud nemáte, můžete si ho vzít z kostela. Můžete si také nosit svůj vlastní podsedák. Pro bližší organizační informace kontaktujte farářku Drahomíru Duškovou Havlíčkovu 774 216 408.

Pro ty, kdo se na bohoslužby do kostela nevypraví, budou k dispozici na webových stránkách našeho sboru domácí bohoslužby, kde najdete písně, modlitby, zamyšlení i nedělkou pro děti a těm, kdo budou mít zájem, bohoslužby tak jako dosud doručím do schránky.

V těchto dnech probíhá úklid kostela a zahrady u kostela, děkujeme všem, kdo už nějakou část kostela nebo zahrady uklidili a stále je možnost se připojit, vše potřebné najdete na chodbě u Komenského síně – seznam činností, které je potřeba ještě udělat, prostor pro vzkazy i úklidové prostředky. **DĚKUJEME!**

INFORMACE KE SBOROVÝM A CELOCÍRKEVNÍM SBÍRKÁM

Předně chci jménem staršovstva všem velmi poděkovat, že i v této nelehké a nejisté době pamatujete na svůj sbor, na jeho potřeby a náklady a výdaje a investice. Také si velmi vážíme toho, že Vaše finanční podpora rekonstrukce bašty stále trvá! Pevně doufáme, že dostaneme individuální dotaci od města Čáslav, a že společnými silami se nám podaří uskutečnit celkovou obnovu bašty. A hlavně se těšíme, že se v baště budeme potom s radostí setkávat.

Také letos probíhá ve všech našich sborech od Velikonoc do konce května **SBÍRKA DARŮ JERONÝMOVY JEDNOTY**.

„Jeronymova jednota je organizace Českobratrské církve evangelické. Má za úkol shromažďovat finanční dary a poskytovat je potřebným sborům na havárie či rekonstrukce nemovitostí a jejich součástí. Tento tok peněz je buď formou půjčky, nebo daru. O části peněz rozhoduje seniorát a o části ústředí v Praze. I náš sbor vícekrát čerpal finance z tohoto zdroje. Poslední velikou částkou bylo více, jak jeden milion korun na rekonstrukci fary. Proto vám připomínáme, abyste nezapomněli na sbírku pro Jeronymovu jednotu, která právě probíhá. Když my jsme potřebovali, dostali jsme. Je mnoho sborů, které jsou v nouzi a toto je možnost, jak alespoň část daru nám poskytnutého oplatit.“ *Eduard Wagner*

Prosíme, odevzdávejte své dary na Jeronýmovu Jednotu ve farní kancelář, pokladníkovi sboru nebo je pošlete prostřednictvím sborového účtu **0442090349/0800 do konce května 2020**. Variabilní číslo je 100 a ještě raději uveďte ve zprávě pro příjemce své jméno a účel: Jeronýmova jednota. Děkuje.

Zatím máme na sborovém účtu pro Jeronymovu Jednotu 3 200 Kč, v loňském roce jsme vybrali 9 000 Kč.

A chcete-li a můžete-li **přispět našemu sboru** (na místo sbírek, které teď budou několik týdnů chybět), využijte tentýž účet, variabilní symbol 1 a zprávu pro příjemce – nedělní sbírka. **DĚKUJEME!**

OPRAVA BAŠTY

Oprava bašty stále pokračuje, už je vybetonovaná podlaha v baště:

Foto: Václav Homolka

75 LET OD KONCE 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Rozbitá města i mezilidské vztahy, hrdinství i zbabělost. A pak radost a nadějně očekávání časů svobodných...

75 let od konce války nám připomíná známé i nové události druhé světové války. Hrůzy života ve strachu a umírání, tíhu rozhodování, které může znamenat smrt mou i mých blízkých. Rozbitá města i mezilidské vztahy, hrdinství i zbabělost. A pak radost a nadějně očekávání časů svobodných.

Je nezbytné si to vše připomínat. Abychom se zlem zavčas bojovali, a pokoje a lásky si vážili.

Pomoci nám může i zpráva synodního seniora Josefa Křenka na 9. synodu ČCE, počátkem roku 1947. Stojí za to si ji přečíst. Začíná na stránce 13 přiloženého dokumentu s názvem "Devátý synod Českobratrské církve evangelické" (viz níže). *Daniel Ženatý, synodní senior Českobratrské církve evangelické*

Závěr zprávy synodního seniora Josefa Křenka: „Již fakt sám, že církev prožila tato poslední léta hrůz a nebezpečí a že při své mdlobě z milosti Boží přece mohla pracovat a že v umírajících i živých doufala ve vítězství pravdy a spravedlnosti, volá nás při tomto devátém synodu, abychom z našeho pláče prohlásili slovy Pláče Jeremiášova: „Duše má, rozvažujíc trápení svá a pláč svůj, pelyněk a žluč, rozvažujíc to ustavičně, poníží se ve mně, a přivodě sobě to ku paměti, Naději mám, že veliké jest milosrdenství Hospodinovo, když jsme dokonce nevyhynuli. Nepřestávají zajisté slitování jeho, ale nová jsou každého jitra, převeliká jest pravda tvá. Díl můj je Hospodin, říká duše má; protož naději mám v něm!“ Pláč Jeremiášův 3, 19—24. Jako církev máme vyjít z přítomných zkoušek a převrátů s pevným přesvědčením, že Hospodin kraluje, že spravedlnost a pravda je základem trůnu jeho, že co je ze lži a násilí, musí býti souzeno a odsouzeno vždycky a všude a že budování života na bezbožných a protibožských základech musí končit katastrofou. To pak nás má mocně pobádat k tomu, aby naše svědectví o Boží svrchovanosti bylo tím jasnější a důraznější. Nám dnes platí: „Otřes se z prachu, povstaň, jatá dcero Siónská!“ Izaiáš 52, 2. „Na horu vysokou vystup sobě Sióně Zvěstovateli věcí potěšených, povyš mocně hlasu svého . . ., povyš, aniž se boj. Rci městům judským: Aj, Bůh váš!“ Izaiáš 40, 9. Ve světle této milosti máme tím jasněji vidět hrůzu porušení a degenerace lidství, k níž jsme byli za války strženi. To nám má ukázat, a my zas osvědčovat světu, že z takových hloubek mravního a duchovního úpadku nás a celý svět nemůže vyvésti nikdo jiný, než Ježíš Kristus, který k tomu byl od Boha určen jako Spasitel všech končin země. S ním vstupme v nový boj víry o čistý život v kalu světa, o spravedlnost v prostředích nespravedlnosti, o pravdu v doupatech lži, o dobrou vůli v kolbišti sobeckých vášní, o lásku proti nenávisti, o lidskost a bratrství v arénách tvrdosti a nelidskosti, o pokoj uprostřed sváru a bojů. Budoucnost světa bude záviseti na tom, jak hluboce pochopíme po takové tvrdé škole zkoušek, po čem toužil prorok, když řekl: „Když soudové Boží dějí se na zemi, synové lidští učí se spravedlnosti!“ Izaiáš 26, 9. Žalmistova tužba, modlitba a úsilí, „jen aby se lid jeho nenavracoval opět k bláznovství“ Žalm 85, 9, buď naší modlitbou a tužbou, jakož i úsilím odvrátit se od cest zhouby na cestu života, od stezek rozkolu a sváru na stezky spojení, pochopení, bratrství, jedním slovem na cesty pokoje. Po stránce pozitivní, jakož i při otázce, co na troskách starého světa vybudujeme, má uprostřed nás stát ten, který „vyjel přemáhaje, a aby přemáhal“, Král králů a Pán pánů Ježíš Kristus se svým suverénním: „Co je plátno člověku, by všecken svět získal, kdyby sám sebe ztratil, aneb sám sebe zmrhal?“ Lukáš 9, 25. A protož „hleďte nejprv království Božího a spravedlnosti jeho a toto vše bude vám přidáno!“ Matouš 6, 33. Nebo „učiněna jsou království světa Pána našeho a Krista jeho a kralovati bude na věky věků!“ Zjevení 11, 15.